

prima instanță: L. Brînza
instanța de apel: A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

dosarul nr. 3ra-137/16

Î N C H E I E R E

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Pînzari Igor, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pînzari Igor împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Pînzari Igor și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 01 aprilie 2015

c o n s t a ț ă :

La 04 iulie 2014 Pînzari Igor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 06 mai 2014 s-a adresat cu cerere prealabilă în adresa pîrîtului, prin care a solicitat efectuarea recalculării vechimii în muncă și includerea în calculul acesteia a perioadei aflării lui la studii în Școala medie internat specială republicană cu studierea aprofundată a limbii ruse și pregătirea militaro-sportivă intensă ”M.V. Frunze” din or. Chișinău conform pct. 7 lit. a) și lit. b) a Hotărîrii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 ”Cu privire la modul de calculare a vechimii în muncă, stabilirea plata pensiilor și indemnizațiilor militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, colaboratorilor Centrului Național Anticorupție și sistemului penitenciar”.

Prin răspunsul din 05 iunie 2014 însă, recepționat de reclamant la 11 iunie 2014, i-a fost refuzat în admiterea cererii.

Invocă ilegalitatea refuzului dat, deoarece conform art. 2 al Legii despre obligațiunea militară și serviciul militar al cetățenilor Republicii Moldova (abrogate, dar în vigoare la momentul efectuării studiilor), serviciul militar constă în îndeplinirea de către cetățeni a datoriei constituționale de apărare a patriei, pe baza obligațiunii militare sau a angajării benevole prin contract a efectivului de soldați, a sergenților, ofițerilor și a elevilor din instituțiile de învățămînt. Conform art. 37 al. (3) al aceleiași Legi, pregătirea ofițerilor după încorporarea în serviciul militar prin contract se efectuează în școala militară a Republicii Moldova.

Pct. 7 lit. e) a Hotărîrii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 stabilește că, la calcularea vechimii în muncă, la stabilirea pensiei pentru vechimea în muncă conform Legii asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și a sistemului penitenciar se ia în considerație durata serviciului în Forțele Armate, dacă persoana angajată a fost transferată în organele afacerilor interne.

Conform pct. 63 lit. d) a Regulamentului cu privire la serviciul în organele afacerilor interne, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 334 din 08 iulie 1991, care deși a fost abrogată, dar reglementează raporturile de muncă în cadrul organelor afacerilor interne, stabilește că la calcularea vechimii în serviciu pentru stabilirea sporului la salariu pentru vechimea în muncă funcționarilor publici cu statut special ce dețin grade speciale ale poliției, se include și perioada de studii în instituțiile de învățământ.

Art. 68 al. (7) al Legii cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului prevede că, vechimea în serviciu în cadrul organelor afacerilor interne stabilită polițiștilor pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, se include în vechimea în serviciu în poliție.

În urma celor enunțate, rezultă că pîrîtul eronat a dat apreciere faptului că lipsește temeiul juridic de a admite cererea prealabilă.

Cere reclamantul anularea refuzului Ministrului Afacerilor Interne asupra cererii prealabile; obligarea pîrîtului de a efectua recalcularea vechimii în muncă și includerea perioadei de studii 01 septembrie 1988 – 04 iunie 1991 în calculul vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei; obligarea Ministerului Afacerilor Interne de a-i stabili și efectua sporul la salariu reieșind din vechimea în muncă stabilită, avînd în vedere termenul general de prescripție extinctivă; de a fi considerat că reclamantul Pînzari Igor a fost încadrat în serviciul organelor afacerilor interne din 01 septembrie 1998.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 01 aprilie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 septembrie 2015, a fost respins apelul declarat de către Pînzari Igor și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 01 aprilie 2015.

La 14 decembrie 2015 Pînzari Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele judecătorești la adoptarea hotărîrilor nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea litigiului în fond, au aplicat eronat norma materială, au aplicat o lege care nu trebuia aplicată.

Astfel, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că termenul de studii a recurentului în Școala internat nu poate fi inclusă în serviciul militar, aplicînd la caz prevederile art. 4 și 27 a Legii cu privire la pregătirea cetățenilor pentru apărarea patriei, care de fapt a intrat în vigoare abia la 10 octombrie 2002. Or, dreptul recurentului de a pretinde la calcularea acestui termen a apărut la momentul cînd a intrat în vigoare art. 2 al Legii despre obligațiunea militară și serviciul militar al cetățenilor Republicii Moldova (abrogată, dar care era în

vigoare la situația din 26 august 1991), care prevede că serviciul militar constă în îndeplinirea de către cetățeni a datoriei constituționale de apărare a patriei, pe baza obligațiunii militare sau a angajării benevole prin contract a efectivului de soldați, al sergenților, ofițerilor și al elevilor din instituțiile de învățământ militar. Deci, la 17 martie 1992 recurentul a dobândit acest drept.

Suplimentar a indicat că, pe cazuri analogice Curtea Supremă de Justiție a pronunțat hotărâri de admitere a acțiunii reclamanților.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pînzari Igor este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Pînzari Igor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanța de apel a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele anexate la materialele cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Pînzari Igor, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991),

însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Pînzari Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e

Recursul declarat de către Pînzari Igor se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat